

Amerikanci zdrobili velik nemški protinapad

RUSI ZAVZELI ZADNJI POLJSKI OLNJI VRELEC

Rdeča vojska ogroža Kielec v južni Poljski; nemški odpor raste

LONDON, torek, 8. avgusta. — Ruske čete so v napadih na trdovratno se zoperstavljajoče sovražnika preko Visle večeraj v južni Poljski prodirali proti velikim nemški trdnjavi Kielec, od katere so oddaljeni 25 milj, medtem ko so druge sovjetske sile v Karpatih zavzele poslednje izmed 2000 galijskih oljnih vrelec, iz katerih je nemška vojska dobivala gorilno silo.

Pet poti v Českoslovaško v rokah Rdeče vojske

Moskva je v dveh dnevnikih naznanila padec oljnega centra Borislava v Karpatih in zavzete komunikacijske središča Sambora, čigar posest pomeni, da imajo sedaj Rusi trdno v svoji oblasti pet poti, ki jih vodijo preko Karpatov v Českoslovaško.

Istočasno je troje velikih sovjetskih armad daleč na severu začelo veliko obkoljevalno operacijo proti nemški Vzhodni Prusiji na 200 milj dolgi fronti, kjer Nemci, ki so prejeli znatna ojačenja, vodijo besen odpor.

Nemški civilisti mobilizirani za obrambo

Nemški radio je včeraj poročal, da je v Vzhodni Prusiji bila odrejena mobilizacija civilistov, ki pomagajo pri gradnji utrdb, s katerimi se upa preprečiti ruski vdor v "sveto nemško zemljo."

Berlinski radio je poročal, da je iz Koenigsberga, največjega mesta v Vzhodni Prusiji, odšlo na delo 30.000 civilistov, med katerimi je bilo več sto profesorjev in dijakov, ki so odšli iz šole naravnost na delo.

Nemški odpor raste

Medtem ko so Rusi včeraj izvojevali strateške pridobitve na več ključnih sektorjih, pa sovjetske čete niso zabeležile takih spektakularnih udarov, kakor je bil slučaj se zadnji četrtki, ko so prekoračile Vislo pri Sandomierzu, 110 milj južno od oblegane Varšave.

Tako iz moskovskih kot berlinskih poročil je razvidno, da se je nemški odpor sedaj, ko Rusi stoje na pragu Vzhodne Prusije in samo 75 do 90 milj od nemške Slezije, jako povečal.

Poleg tega se morajo Rusi boriti še proti nemški sovražni vojski, ki so vedno rastoče dobavne črte in komunikacije, katere ruši umikajoči se sovražnik.

Koneva armada zavzela 60 krajev

Prva ukrajinska armada maršala Ivana S. Koneva je včeraj zavzela 60 naseljenih krajev in razširila svoje mostišče na zapadnem bregu Visle 25 milj južno od mesta Kielec.

Rusi imajo sedaj v oblasti 650 milj na zapadnem bregu Visle in se nahajajo 37 milj od

KONFERENCA OHIJSKIH SLOVANOV V YOUNGSTOWNU

Slika predstavlja od desne proti levi: Leo Krzycki, predsednik Ameriškega slovanskega kongresa; Harry F. Payer, odlični clevelandski odvetnik češkega porekla, ki je bil izvoljen predsednikom Ohijskega slovanskega kongresa, in Michael Marinković, voditelj med clevelandskimi Srbi, član izvršnega odbora.

Ohijski Slovani za zmago Roosevelta in izvolitev župana Lauscheta za guvernerja

V nedeljo 30. julija se je v Youngstownu vršila prva konferenca ohijskih Slovanov, ki je organizirala Ohijski slovanski kongres in si nadela zmago predsednika Roosevelta in izvolitev župana Franka J. Lauscheta guvernerjem države Ohio pri volitvah v jeseni kot svojo glavno nalogo.

Nad 200 delegatov in gostov na konferenci

Konferenci, ki se je vršila v dvorani hotela Ohio, je prisostvovalo nad 200 delegatov in gostov, ki so skupno predstavljali 109 različnih slovanskih organiziranih skupin v državi.

Konferenci je predsedoval odlični clevelandski odvetnik češkega porekla, Mr. Harry F. Payer, bivši pomožni državni tajnik v administraciji predsednika Roosevelta, ki je v svojem odprtem govoru izjavil:

"Poglavito vprašanje, ki stoji pred nami danes je, ali naj se odstrani našega velikega vrhovnega poveljnika sedaj, ko se nahajamo sredi vojne, v uru, ko že skoro čujemo radostni klic medorov, ki že pozdravljajo prihajajočo zmago. Ne, to ni kampanja v navadnem strankarskem ali političnem smislu.

Amerika potrebuje Rooseveltovo vodstvo

"Amerika ne more in ne sme v tem kritičnem momentu potisniti na stran svojega najodličnejšega voditelja. Amerika ne more in ne sme pozabiti, da so bile naše sijajne priprave za obrambo izvršene pod njegovim vodstvom, da je bil on tisti, ki je zamislil strategijo, katera nam danes prinaša zmago."

Cas je, da se Slovani zbudijo

Mr. Leo Krzycki, predsednik Ameriškega slovanskega kongresa, je v svojem govoru poudaril važnost slovanskega do-

Krakova, zadnje velike nemške trdnjave pred Slezijo.

Na severu je prva baltiška armada gen. Ivana C. Bagrjana nenadoma udarila proti Tilsitu in Memelu v Vzhodni Prusiji in zavzela 50 trgov in vasi.

SKORO VES GUAM V AMERIŠKIH ROKAH

WASHINGTON, 7. avgusta. — Admiral Nimitz je včeraj v Pearl Harborju naznanil, da so ameriške sile v nedeljo na otoku Guamu prodrele tri milje v svoji ofenzivi na centru bojnih linij, in da se devet desetih otokov, čigar površina znaša 225 kvadratnih milj, nahaja trdno v rokah ameriških čet.

Ameriške sile so v novo zavzetem terenu odkrile veliko japonsko pokopališče, kjer se je odkrilo dokazne masnega pokopa padlih sovražnih čet. Preje je Nimitz poročal, da Japonci svoje mrtno jemljejo s seboj, ker so očitno skušali zakriti obseg svojih izgub.

Otoka Saipan in Tinian, nahajajoča se 125 milj severno od Guama, sta že popolnoma podjarmljena od ameriških sil.

AMERIŠKI GENERAL UBIT V FRANCIJI

NEKJE V NORMANDIJI, 7. avg. — V Normandiji je bil ubit brigadir general Nelson Walker, star 55 let, pomožni divizijski poveljnik, ko je osebo vodil napad na neko nemško pozicijo. Kot se je sedaj zvedelo, je bil gen. Walker ubit 27. julija.

Prijatelj za dečka

Japonski dečko, čigar dom je bil tekom ameriškega napada na Saipan uničen, je najdel zdravniško pomoč in zavetje na krovu ameriške ladje. Zalosten in potrt vsled osamljenosti, je našel veliko uteha v prijateljstvu z majhnim psom, ki so ga imeli mornarji na ladji.

Nov poveljnik japonske armade

Gen. Hideki Tojo je bil razrešen svojih dolžnosti kot glavnega poveljnika japonske armade, in njegovo mesto je zavzel gen. Yoshijiro Umez, ki ga vidite zgoraj na sliki. Umez je bil bivši ambasador okupirane Mančurije

Kratke vesti

SIN GEN. McNAIRA UBIT NA FRONTI

WASHINGTON, 7. avgusta. — Vojni department je danes naznanil, da je bil na Guamu ubit 37-letni polkovnik Douglas McNair, edini sin gen. Lesley J. McNaira, ki je bil pred kratkim ubit v Normandiji.

PROTEST PROTI VELIKIM ZALOGAM

WASHINGTON, 7. avgusta. — Tu se je nocoj zvedelo, da sta resignirala dva člana odbora za vojno produkcijo kot protest proti zatrtju poročila, v katerem se je opozarjalo na veljanske zaloge raznega materiala, ki so na razpolago za armado.

FRANCOSKA ARMADA PRIPRAVLJENA ZA AKCIJO

LONDON, 7. avgusta. — Gen. Chas. de Gaulle je nocoj izjavil v Alžiru, da bo v kratkem stopila v akcijo na fronti v Franciji mogočna francoska armada, ki bo opremljena z najmodernejšo opremo.

POTISNIL MATER V SMRTI IZ 7. NADSTROPJA

LONG BEACH, 7. avg. — Dudley Borris, star 30 let, je potisnil svojo mater skozi okno 7. nadstropja, potem pa je še sam skočil v smrt. Stanovalci v sedmi hiši pravijo, da so bili pričr prizoru in da so čuli, ko sta se sin in mati prepirala, nakar jo je sunil skozi okno in takoj nato sam skočil za njo.

NESREČE V NEMČIJI

WASHINGTON, 3. avg. (O. N. A.) — Poročilo v Stockholmskem časopisu Aftontidningen je dejalo, kot je bilo poročano iz Urada za vojne informacije, da so delavske nesreče v Nemčiji narastle za 28 procentov od lanskega leta.

Lansko leto je bilo 2.002.000 industrijskih nesreč v Nemčiji, od katerih jih je bilo 30.000 smrtnih. Več kot 80 ljudi, od katerih 60 je žen, umre vsak dan od delavskih nesreč v Reichu, pravi poročilo.

POROKA

Pvt. Adolph Somrack, sin Mr. in Mrs. Anton Somrack, 1210 E. 169 St., bo 12. avgusta prišel na svoj prvi dopust iz Camp Fannin, Texas, in se bo dne 15. avgusta poročil z Jane Winter, ki je hči Mr. in Mrs. A. Strum, 1225 E. 169 St. Poroča se bo vršila v cerkvi sv. Marije na Holmes Ave. ob 9. uri zjutraj, in poročne obrede bosta izvršila Rev. Cyril in Rev. Bernard Ambrožič, ki bosta dospela za to priliko iz Lemonta, Ill.

Frank Somrack AMM 3/c bo dospel 11. avgusta iz Wold Chamberlain zrakoplovišča v Minneapolis, Min., ter bo tovariš svojemu bratu, Mrs. Ann Jereb, sestri ženina, pa bo tovarišica. Pogostitev novoporočencev, sorodnikov in prijateljev se bo vršila dne 20. avgusta na prostori Somrack Acres, Maplegrove Rd., Willoughby, Ohio. — Novoporočencema naše čestitke!

VESTI IZ ŽIVLJENJA AMERIŠKIH SLOVENCEV

New York. — Družina John Ručigaj iz Ridgewooda, L. I., N. Y., je prejela obvestilo od vojnega departmenta, da se njih sin Carl pogreša v Italiji. Služil je kot poročnik pri letalcih in star je 19 let.

4 OKLOPNE DIVIZIJE POGNANE V BEG S TEŽKIMI IZGUBAMI; NAŠI 120 MILJ OD PARIZA

VRH. GL. STAN ZAVEZNIŠKE EKSPEDICIJSKE SILE, torek, 8. avgusta. — Ameriške sile so bile danes samo 120 milj od Pariza, medtem ko so njih tovariši daleč v ozadju zdrobili največji nemški protinapad, ki so ga naciji vprizorili, odkar se je začela invazija Francije.

Nemci so včeraj vrgli štiri oklopne divizije proti ameriškim linijam v ozkem pasu pri Avranchesu, ki veže Normandijo in Bretonijo, v separatnem poizkusu, da bi izolirali ameriške sile v Bretoniji od onih v Normandiji. Naciji so prodrli tri milje proti Avranchesu in s tem hodnik med Normandijo in Bretonijo zožili na nekoliko več kot 15 milj, ampak Amerikanci so bili na Nemce pripravljeni.

Letala, topovi in tanki zdrobili Nemce

Na tej točki so stopile v akcijo jate ameriških bombnih letal, ki so skupno z artilerijo odprle strahovit ogenj in ustavile nemško prodiranje.

Potem so stopili v boj še ameriški tanki, ki so Nemce vrgli nazaj in jih pogнали iz mesta Mortaina, 19 milj vzhodno od Avranchesu, ki so ga naciji zavzeli v začetku svojega navala.

Ameriška letala zdrobila 135 nemških tankov

Uradno se naznanja, da so ameriška bombna letala v protinapadu južno od Mortaina uničila nič manj kot 135 nemških tankov.

Istočasno je južno od Caena stopilo v akcijo tisoč britskih bombnikov, ki so vsuli uničujoč ogenj na nemške postojanke. V teku je bila ena izmed tistih koncentriranih zračnih ofenziv, ki vselej oznanjajo začetek nove velike zavezniške kampanje.

Prodiranje proti Parizu

Ameriške oklopne kolone in pehote pod poveljstvom gen. Bradleyja so po prekoračenju reke Mayenne naletele na prvi organiziran odpor na njihovem pohodu proti francoski prestolici, toda celo ta nemška opozicija ni bila posebno močna.

Z ozirom na bliskovito se razvijajočo zavezniško ofenzivo na vseh sektorjih fronte se poroča, da so Nemci začeli umikati svoje čete iz Pariza.

Sijajno razpoloženje med ameriški četami

Med ameriški vojniki, mnogi od katerih so v teku zadnjega tedna napredovali nič manj kot 115 milj, prevladuje sijajno razpoloženje, in slišijo se že govorce, koliko časa jih še vzame, da pridejo v Pariz in dobijo dopust.

Boji se vršijo vzhodno od Mayenne in Lavala, ampak uradna poročila ne omenjajo specifičnih razdalj.

Borba za bretonske luke se nadaljuje

Medtem pa daleč na zapadu ameriške oklopne in pehotne kolone nadaljujejo s prodiranjem skozi Britanijo in bodisi se nahajajo v bližini ali pa se že borijo v vseh petih velikih pristaniških mestih: Brest, Lorient,

St. Nazaire, St. Malo in Nantes.

Poroča se o ljutih bojih pri Brestu in dve milji severno od St. Malo. Petdeset milj zapadno od St. Malo je neka ameriška sila zavzela važno komunikacijsko središče Guincamp.

IZ PENNSYLVANJE

Na obisku za teden dni se nahajajo Mr. in Mrs. Kocjan, ter sinova Bob Kocjan in Willie Mikolich, iz Strabane, Pa. Družina se je pred leti nahajala v Clevelandu, ter se vedno rada povrne na obisk med stare prijatelje in znance. Ker jim je nemogoče vseh obiskati, so prijatelji vabljivi, da jih obiščejo na domu Mrs. Mary Trentl, 1117 E. 61 St., kjer so nastanjeni za časa obiska. Dobrodošli!

NA POČITNICAH

Pretekli teden se je Mr. Frank Zorko iz Gowande, N. Y., nahajal na počitnicah pri prijateljih Mr. in Mrs. Louis Cvelbar, v Sharon, Pa. Svoječasno je Mr. Zorko živel v Girardu, O., in Sharon, Pa., ter je sedaj prvič po dolgih letih zopet obiskal svoje stare znance. Naročil je svoje pozdrave vsem prijateljem, kajti mu ni bilo mogoče vseh obiskati.

NA OBISKU

Prvič je prišel na obisk v Cleveland Tony Obreza, p. d. Andrejcev iz Cerknice pri Rakeku, sedaj bivajoč v Norandi, Quebec, Canada. Tu bo ostal za osem dni in prijatelji ga lahko obiščejo na domu Mr. Frank Koss, 18007 Waterloo Rd., kjer se nahaja za časa obiska. Želimo mu obilo zabave!

Kupujte vojne bonde in vojno-varčevalne znamke, da bo čimprej porazeno "sišče in vse, kar ono predstavlja!"

Vesti iz bojišč

Umri - ranjeni - ujeti

Mrs. Anton Marolt, 1128 E. 71 St., je prejela obvestilo, da je bil njen nečak Pvt. John Poje, star 26 let, ubit v akciji v Franciji, dne 14. junija. V armadi je služil tri leta in pet mesecev ter je bil dodeljen infanteriji. Zapušča žalujoče starše Mr. in Mrs. Joe in Mary Juratovec v Kansas City, Kans., brata Williama in sestro Margaret, ter teto Mrs. Marolt, pri kateri je živel tri leta predno je bil vpoklican v armado.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
Po raznašalcu v Cleveland in po pošti izven mesta):
For One Year — (Za celo leto) \$6.50
For Half Year — (Za pol leta) 3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year — (Za celo leto) \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) 4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year — (Za celo leto) \$8.00
For Half Year — (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

SILE IN PROTISILE

II.

Popolnoma napačno bi bilo in tudi nevarno, če bi se demokratični svet udajal utvaram, da sta Nemčija in nacional-socializem že na robu prepada. Nacional-socializem je tudi še danes ogromna sila, ki obvladuje množice z neverjetno močjo in cinizmom. Ta zverinski cinizem prihaja s svojo divjaško odkritosrčnostjo do izraza v stavkih, ki so bili napisani pred kratkim v "Muenchener Neueste Nachrichten." V tem listu pravi urednik, ko govori o bombardiranju nemških mest: "Prebivalstvo bombardiranih nemških mest se mora pač pripraviti, da zapusti svoja udobna stanovanja, da bi se lahko naslajalo nad trpljenjem in poniževanjem tujih, od nemškega meča zaslužjenih narodov."

Duh, ki prihaja iz take miselnosti, je za nas, ki si domišljamo, da živimo v prosvitljeni dobi, zares težko razumljiv. Nikakor pa ga ne smemo prezirati, če hočemo razumeti religiozno-politične sile, iz katerih črpa nacional-socializem svoje bestialne moči.

Nič ni v teku "čudne vojne v Franciji" bolj prestrašilo francoskih vojakov kakor zadržanje prusijaške soldateske, ki je bila brezupno obkoljena, pa se je rajše pustila posekati, kakor da bi se udala. Francozi so v sponah svoje zahodne civilizacije tako zadržanje občutili kot skrajno barbarstvo. Ali resnici je treba pogledati korajžno v oči in priznati, da je ravno to zadržanje Prusijakov omogočilo njihovim armadam v zgodnjem poletju 1940, da so igraje obračunale s francoskimi armadami in ravno tako tudi z "nepremagljivo" Maginotjevo linijo.

Ravno tisto zadržanje in ravno tisti duh sta leto kasneje podili pruske tevtone po neizmernih ruskih ravninah.

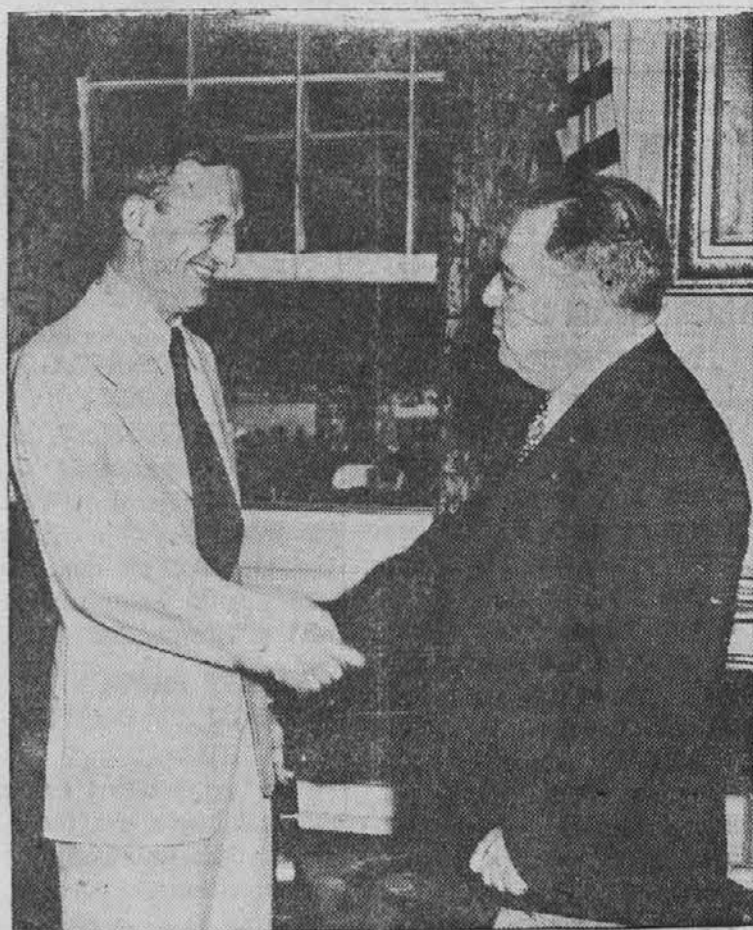
Sovjetska zemlja pa je — kakor smo že rekli — postavila prusijaškemu zavojevalcu nasproti istega duha neizmernega požrtvovanja. Do takrat so Nemci sleherni odpor "likvidirali," če so naleteli na povprečne sile. V Angliji in v Rusiji pa so naleteli na sile, ki imajo globlje korenine in ki rastejo iz naroda samega. Te sile je poznal Churchill, zato je Hitlerju zabrusil svoj zgodovinski "NE."

Na iste sile so Nemci naleteli leto kasneje na sovjetski zemlji. Tudi tu so srečali ljudi, ki se rajše puste poklati, kakor da bi se podvrgli. Poročila iz te dobe, ki so jih nemški vojni dopisniki pošiljali iz vzhodnega bojišča, so kar jasno očitvala vso grozo in strah, ki ju je občutil nemški vojak, ko je naletel na takega sovjetskega nasprotnika. Ta groza je bila upravičena, kajti že drugič so Nemci naleteli na sile, ki so bile daleč nad tistimi silami, katerim so se imeli zahvaliti za vse dotakratne uspehe. Sedanja vojna je vse drugo kakor pa neka kabinetska vojna. Ta vojna ni vojna špekulativnih interesov, pač pa vojna, v kateri si stojijo nasproti najgloblja nasprotstva in samo zato je tudi ta vojna, vojna do popolnega iztrebljenja nasprotnika.

Samo tako lahko razumemo veličastno borbo bojevnikov N. O. V. v naši domovini, samo tako lahko razumemo triletno borbo na življenju in smrt neoboroženih jugoslovanskih upornikov nasproti tankom, letalom in najnovejšemu orožju, ki si ga je izmislila vojna tehnika.

Teh globokih sil in protisil, ki si stojijo v tej vojni nasproti, površni brezskrbnež pri polni mizi in priklenjen na pretekle privilegije, privilegije, ki jih je opravičevalo samo "mesto rođenja," ne more doumeti. Zato tudi tako velika nesporazumevanja povsod tam, kjer je v zadnjih 25 letih zamrla pravičnost, utihnila odkrita beseda in je bila pokopana demokracija. Eno pa je gotovo, tiste tako globoko zakoreninjene silnice, ki danes že tri leta enakovredno stojijo nasproti najsilnejšemu sovražniku, ki vodi borbo na življenje in smrt, ne bodo mogle biti v nobenem slučaju premagane od povprečja sil, ki so podobne zgodbi francoskih vojakov v "čudni vojni" I. 1940. Maršal Tito je nekemu zavezniškemu vojnemu dopisni-

La Guardia pozdravlja Šubašičevo vlado in maršala Tita

Župan La Guardia in minister Kossanović

Za časa svojega bivanja v Ameriki si je dr. Sava N. Kossanović, minister notranjih del in socijalne politike v novi jugoslovanski vladi, pridobil veliko prijateljev. Med najtesnejše in največje smemo šteti iskrenega prijatelja vseh Jugoslovancev in toplega oboževalca Nikole Tesle, župana mesta New York, Hon. Fiorello H. La Guardia. Tik pred odhodom ministra Kossanovića v London, je župan La Guardia 24. julija priredil časnikarsko konferenco v Mestni hiši, kjer so bili zastopani vsi mestni časopisi in kjer se je minister Kossanović poslovil od župana in se mu zahvalil za njegovo gostoljubnost.

Sledi vsebina izjav ministra Kossanovića in župana La Guardia, izrečenih na tej konferenci:

Sava N. Kossanović: Gospod župan, kot že veste, sem danes postavljen za ministra notranjih del in socijalne politike v novi jugoslovanski vladi v Londonu. Kmalu bom odšel in zato sem prišel, da se vam zahvalim za Vašo gostoljubnost in veliko prijateljstvo, ki ste ga pokazali narodu in meni osebno. Tri leta sem živel tu in imel priliko delati za svojo domovino in za demokracijo pod zaščito velike ameriške demokracije in pod Vašo osebno zaščito, gospod župan.

Mnogokrat ste izrazili Vaše veliko prijateljstvo napram Srbom, Hrvatom in Slovencem in njih veliki jugoslovanski enotnosti. V zgodovinskem govoru, katerega ste imeli za časa obiska kralja Petra v Ameriki ste izrazili to idejo, ki je danes ustvarjena v novi jugoslovanski vladi enotnosti in borbe, ki zastopa Osvobodilno vojsko maršala Tita in kralja.

Tako, gospod župan, sem prišel, da se vam zahvalim in poslovljam.

Župan La Guardia: Vaša ekscelencija in še vedno moj prijatelj, zelo sem vesel, najprej vsled formacije nove jugoslovanske vlade, vlade ki prvič po dolgem času zastopa vse grupe, ki tvorijo narode Jugoslavije in ker vem, da so vsi prijatelji Jugoslavije v tej deželi bili veseli Vašega imenovanja v novo vlado za ministra notranjih del in socijalne politike.

Znana mi je borba svobodoljubnih jugoslovanskih narodov, ki hočejo edinstvo, a ki so bili po intrigantskih balkanskih politikih držani narazen. Vi ste že prej služili v Vaši vladi in nihče ni bolj oborožen s stvarnim poznanstvom sodobnih prilik, nihče bolj ne razume potreb države in želje za enotnost kot Vi.

Prosim Vas, da sporočite moje osebne pozdrave, čestitke in najlepše želje predsedniku vlade Dr. Šubašiču, mojemu prijatelju, katerega sem z veseljem spoznal in konferiral z njim, dokler je bil tu, kakor tudi pozdrave ljudstva New Yorka, njemu in njegovi vladi.

Prosim Vas, da ob prvi priliki izročite izraz velikega spoštovanja ljudstva mesta New Yorka kakor tudi naše najboljše želje in popolno zaupanje v maršala Tita, ene najdramatičnejših oseb cele te vojne. Nihče, ki pozna zgodovino Balkana, ki pozna ideale in smotre balkanskih narodov, a posebno narodov Jugoslavije — Srbije, Hrvatske, Slovenije, Bosne, Hercegovine, Dalmacije in Črne gore — vseh teh narodov, ki tvorijo Jugoslavijo — si ne more kaj, da bi ne cenil, kako velike zapreke je Tito premagal, kako veliko je doprinesel da se najprej narodi zedinijo in ustvarijo vojsko iz nič — bojevitvo vojsko, vojsko katero so se nacisti naučili spoštovati in se bati. Naša iskrena nada je, da bo dana Titu vsa pomoč in ojačanje v opremljenosti in ljudstvu, kar tako trdo zasluži.

Mislil, da narod te dežele danes bolje razume Jugoslavijo kot pred kratkim, a Vi mu morete jamčiti, da ima vse naše simpatije v svoji želji, da zedini miroljubne in svobodoljubne narode Jugoslavije. Zgodovina jim ni bila vedno naklonjena.

Mi smo tesno zvezani z narodi Jugoslavije, na stotisoče njihovih rojakov so danes državljanji naše države — izvrstni, delavni in zakon spoštujoci državljanji. Ni ga Amerikanca, ki ni spoštoval in ljubil velikega Nikole Tesle, Vašega strica, in druge velikane, ki so med nami živeli.

Meni je, dragi prijatelj, to nekaj več kot navadna uradna ceremonija, katerih sem toliko imel v tem uradu. To me vrača štirideset let nazaj, ko sem kot mlad ameriški konzul imel priliko spoznati nekatere izmed

prvih voditeljev gibanja za svobodno in neodvisno Jugoslavijo. A danes, ko sem v tako bližnjem stiku z realizacijo tega, kar je tedaj bil samo sen, sem seveda ginjen. Želim, da odidete s spoznanjem, da bomo z molitvami in najboljšimi željami spremljali Vaše delo.

Zivela Jugoslavija!
Živijo Tito!
Zbogom prijatelj!

Urednikova pošta

Darovi pri podr. 48 SANS

Sledeče darove sem sprejel v mesecu juliju pri podružnici št. 48 SANSa:

Anton Brenčič \$5.00; društvo "Mir" št. 142 SNPJ članarina \$6.00 mesečno za 7 mesecev \$42.00; John Koss \$5.00; društvo "Vipavski raj" št. 312 S. N. P. J. \$3.00; Ciril Ozbič namesto venca za pokojnega Leo Belinger \$5.00; Anton Janković \$3.00; Angel Plesničar, namesto venca za pokoj. Leo Belinger \$5.00; Mrs. J. Cesnik \$1.00.

Frank Barbič nabral 24. julija pri pobiranju asesmenta. — Prispievali so sledeči člani društva "V boj" št. 53 SNPJ, John Pintarčič \$1.00; Steve Barton \$1.00; Mildred Bartol \$1.00; James Koželj \$2.00; Frank Zaverl \$1.00; Vid. Jančič \$1.00; Ernestine Germ \$1.00; Neimevanov (V. S.) \$2.00; John Kosel (ali Krel) \$1.00. — Skupno \$11.00. Posnemanja vredno, in priporočljivo, da bi tudi ostala društva vršila to.

Društvo št. 71 ABZ članarina za mesec junij in julij \$4.00; Društvo "Vipavski raj" št. 312 SNPJ članarina za mesec julij \$3.00; Joško Jerkič \$1.00; društvo "Collinwoodske Slovenke" št. 22 S. D. Z. \$2.50; Društvo "Cvetiči Noble" št. 450 SNPJ \$2.00; Frank Tegel \$1.00; Mrs. A. Kalin \$2.00; Martin Plut \$1.00; Mary Zajc iz Earlywood Ave. \$1.00; Družina A. Zorko \$2.00 (izročil A. Janković.)

Torej skupno prispevanega v juliju pri podružnici št. 48 \$100. Hvala lepa vsem prispevalcem ter želeč obilo posnemačev.

J. F. Durn,
taj. šte. 48 SANS.

Doživljaji mežnarja Jakca

Naslednja prigoda se ni primerila okrog božiča, marveč tamle pomladi v prelepi fari Svetega Lenarta. O Sv. Lenartu prepevajo, da ima sicer majčkeno faro, toda mnogo deklet. No, po taker pa ima kajpa tudi brhke in postavne žene, ki delajo vso čast zakramentu svetega zakona. Bilo je pa takole:

Nekoč po večernicah si je dal mežnar Jakec opravka v cerkvi. Bilo je treba očistiti svetnike, ki so si resnično želeli nekaj obnove za pomladni čas. Bili so in so še toplo oblečeni, lepo z zlatom pokriti, toda vse predebelo plast prahu se jim je nabrala čez zimo. Pa je menil mežnar Jakec, da ne bo napačno, če jim tisto nepotrebno navlako prahu posname, saj so nastopili topli dnevi.

Med tednom ni utegnil, grozno je vedno imel opravkov, kakor vsi dobri mežnarji, ki so povsod radi zraven, včasih še tam, kjer jih ni treba.

Povzpel se je na oltar, z veliko čunjo je otepal in brisal prah. Pa je imel s seboj tudi lično metlo, ki je svetnikom šla priklji si je tudi ogledal ameriške čete na invazijskih frontah.

kvi, prevzela ga je tišina. Se se je dvigal vonj kadila, drobni beli oblaki so se izgubljali okrog večne luči in pod cerkveni svod Razmišljal je Jakec to in ono med delom, računal je krste in poroke in si je tiho prepeva stare cerkvene melodije.

Pa še je nagnil dan, približaje se večer, mežnarju pa se je tako prijetno zdelo v cerkvi, da kar ni dal čunje iz rok. Res, te meljito je opravljal svoj posel in ko je tako bil ves zamišljen in ko je njegov sinko pod stol pom že potegnil za vrvo, da od zvonil Zdravo Marijo, je mežnar Jakec stopil z lestve, napravil križ čez svoj opravke, zadovoljen z dnem, kakor skoro še ni koli v svojem življenju. Potem je pokleknil in prisrčno izmolil večerno molitev. Počasno je stopal proti izhodu. Čul je korake svojega sina, ki je odzvonil in se brž odpravil proti mežnarji.

Ko pa je mežnar Jakec prišel za kljuko glavnih cerkvenih vrat, je presenečen obstal. Cerkev je bila zaklenjena.

"Lej ga!" je polglasno in ves začuden vzkliknil mežnar Jakec. "Ti poba ti, zdaj me je pa zaklenil v cerkev, da sem kakor miš v pasti."

Premišljal je, ali naj stopi v zvonik pa zavpije naokrog, da ga bodo čuli po vsej vasi.

Ne more. Ključ od kora, od koder prideš v zvonik, je bil pustil s svojo prazno sukno vred doma. Do oken se ne more povzpeti s svojo majhno lestvijo. Zakristija je takisto zaklenjena — nič se ne da pomagati, ujetnik je . . . No, pa nič hudega zaradi tega. Če je že popoldne prebii pri svojih ljubih svetnikih, bo pa še noč. Zmrznil ne bo, ko je vendar že maj v deželi. Zgodaj se bo daniilo, teh par nočnih uric pa že prebije na klopi ali v spovednici.

Da v spovednici — to bo naj boljše.

Lepo se je mežnar Jakec razmestil v prostorni spovednici. Lej, lej, še vsa sreča, da so gospod župnik imeli na kljuki svoj veliki havelok. Kupil so si ga bili pred tridesetimi leti, ko so prišli duše past k Sv. Lenartu. Kako zvesto jim je služil, zlasti v mrzlih zimskih jutrih! Nu, za kakšno svatovščino ali za obisk v mestu stari havelok res ni bil več, toda tu v spovednici je imenitno služil gosposu župniku.

Mežnar Jakec ni dosti pomišljal, takoj je smuknil v havelok. On, griža, grižasta, je kar izginil v njem. Stisnil se je v kot spovednice, pritegnil noge, da

Stimson v Angliji

Vojni tajnik Henry L. Stimson se je pred časom nahajal na obiskovalni turi v Angliji, kjer je imel posvetovanja z generalom Dwight Eisenhowerjem. Ob tej doživega in jih napravila zares lepe in snažne. Sam je bil v cer-

je bil z glavo vred ves pograjen.

Da, kmalu mu je bilo kar toplo. Zadremal je, se spet prebudil, ker je bila klop vendarle rda, nekoliko se je bal ure durov, pazorno je štel vse udarce z zvoniku.

Skozi linico spovednice in skozi cerkveno okno je bilo videti zvezde na jasnem nebu, noč je bila krasna. Oh, si je mislil mežnar Jakec, v tako lepi majski noči pa duhovi že ne bodo rajali. Saj to je noč zaljubljenec, ae pa mrličev.

Tako je naposled brezskrbno in trdno zaspal.

Spal je, spal, dokler se ni spet zbudil, kako pa. Toda zbudil se ni sam. Neka ženska je pristopila k spovednici in mežnar Jakec se je komaj prav zavedel, kje je.

Ojoj, kaj bo pa zdaj! Nič se ne da pomagati, treba je pač vztrajati in igrati vlogo spovednika. Pa ga je malo prevzela tudi radovednost, kako se neki spovedujejo ženske. Prislonil je uho k linici, potuhnul je glavo v ovratnik haveloka, temno je bilo v cerkvi, — ne, ženska ga ni mogla spoznati. Pa č pa je mežnar Jakec natančno spoznal žensko. Bila je žena vaškega oštirja Klobase. Ti ženska, ti! Mežnar Jakec je že dolgo rad metal oči za njo, saj je vedel, kako je živahna in zdrava, zgovorna in šaljiva. Kakšne ti zna odrezati svojim gostom! Tako, zdajje bomo pa čuli, kako je z njenimi grehi.

Mili Bog, že prenekatero čeno je čul in prenesel mežnar Jakec. Saj pri njem so se zbiralale in raznašale novice vse šentlenartske fare. Toda strastna radovednost ga še nikoli ni tako prevzemala, kakor to pot. Kar koleno mu je drgetalo. Postala čaka, postala izpovedovanje brhke oštirke, pa mu na lepem uide vzklik začudenja ali česa že . . . O, neroda! . . . Oštarica se pre- stane izpovedovati, pogleda natančneje, nato pa udari z roko po linici in reče glasno in srdito:

"Ti, duša kosmata, mežnar ska! Saj si res ti! Se mi je zdelo, kar vohala sem te . . . No, čakaj, nemarnost mežnarja, takoj stopim h gosposu fajmož- štru! To si boš pa zapomnil . . . Nabijem te, mrha!"

"Kaj . . . kaj . . . kaj . . . gospodu fajmožstru?"

Mežnarju Jakcu se je sicer prepletal jezik, toda tole mu je vendarle šinilo v glavo in je ob- ločno poudaril v odgovor:

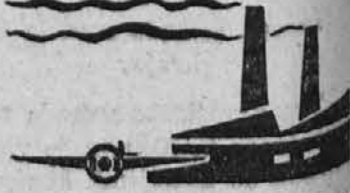
"Ti k fajmožstru, j a z pa k tvojemu umozu!"

Pa mu povem do pike, česa vsega si se izpovedovala in kol o tebi vem . . . Ti ptica, ti!"

Oba sta umolknila, zavladala je tišina. Nikogar še ni bilo v cerkvi, prava sreča. A čule so se že stopinje, prihajale so najpobožnejše, device. Brž in brž je bilo treba spraviti mežarsvečno zadevo s sveta.

Mežnar je smuknil iz haveloka in iz spovednice domov v mežnarjo. Klobasica — kakor so ji pravili — pa je naglo molila pokoro in se takisto opravičila proti domu. Jezna je bila, res. Toda — saj se je spovedala, ali ne? Od te dobe prej mežnar Jakec vsako zimo dobro kolina za spovedno molčečnost.

WHERE THE FUEL GOES

A PLANT manufacturing air planes in New England burns 800,000 gallons of fuel oil a month.

Marta Ostenso

STRASTNI BEG

(Nadaljevanje)

III

Drugi dan je bil dan sanjarenja za Judito. Ko je zajemala na skednju iz vreče kurjo pičo, je mislila ves čas na Svena in daljino mesto, kamor bosta kmalu odrinila. Sven je bil preteklo noč čudovit. Govoril ji je, kakor ji ni bil govoril še nikoli. Skoraj nemogoče ji je bilo vstati in se posloviti od njega. Misli je; udobno hišico bova imela v mestu in Sven pojde vsako jutro na delo. Toda ponoči bova skupaj — slednjo noč. Zdelo se ji je, da v resnici ni več ne Kaleb, ne živine, ne kmetije, netruda, ne senenega prahu. Ozrla se je kvišku ter opazila, da pada senca po tleh gumna. Na pragu je stal Kaleb.

Judita je obstala ko sveča. Zagledala je njegov obraz podobnega jekleni krinki. Nehote se je domislila, da ju je bržkone videl. Zasedoval ju je kakorkoliže in ju je izvohal. Stopil je na skednj. Judita je onemela.

"No, kaj mi boš povedala, eh? Kaj mi boš povedala?" Pristopil je bliže in nagnil glavo proti njej. Judita se ni zganila. Bliskovito se je ozrla po skednju. Pičel meter od nje je ležala na tleh sekirica s krat-

kim toporiščem. Padla je bila z jermena zadaj na steni.

"Kaj si počejala tamkaj v grmovju, eh? S tistim Sandbovim, s tistim psom, hi, hi! Kuzla si ko tvoja mati, eh? Pojdi sem, da te naučim spodobnosti!" Pristopil je korak bliže. Juditi je roka omahnila ter zgrabila držaj sekire.

Bliskovito se je zravnala in zavrhnila korešico z vso močjo Kaleb nad glavo. Oči so ji zamigljale in se zaprle. Ko jih je odprla, je čepel Kaleb pred njo in si gladil brke. Sekirica mu je bila običala v trbli steni za glavo.

"Tako, take burke torej uganjate? Hi, hi!" Skočil je na Judito, jo zgrabil za zapetja in jo vrgel na tla. Snel je s stene zmotani konopec ter jo privezal za roke in noge k žlebu pri jaslih.

Judita je bila preveč prepadena radi svojega dejanja, da bi se bila mogla braniti. Obležala je na obrazu, kakor jo je bil privezal, in se je komaj zavedala zaudarjanja, ki je puhtelo od gnoja v hlevu. Zdjajci se je pričela brez moči tresti po vsem životu. Sprevidela je, da je Kaleb stopil ven. Ni se bala zase, temveč za Amalijo, kateri je nedvomno šel. Amalija bo brez moči vpricho njega. Besnel bo ko blazen. Ubil bo morda koga, počenjal vsemogoče... zaprl vse... zgolj zemljišče, živina in gnoj... Ko je ležala tako privezana, je bila obrnjena poševna senca, padajoča skozi duri skednja, že proti zapadu namesto proti vzhodu. Konopec ji je zarezal rdeče obroče okoli zapetij in lasje so ji bili polni suhega gnoja.

IV

"Na skednju je," je dejal Kaleb, ko je družina z naporom zajemala večerjo in ni nobeden vprašal po Juditi.

Več mu ni bilo treba povedati. Vsi so vedeli, kje je. Tisti dan je zabičil vsakomur posebej, da se mora izogibati gumna.

"Kaj naj počnemo z njo, eh? Kaj naj počnemo z njo, mamica?" Kaleb se je okrenil ljubeznivo proti Amaliji, ki je bila vsa bleda in ni izpregovorila besedice.

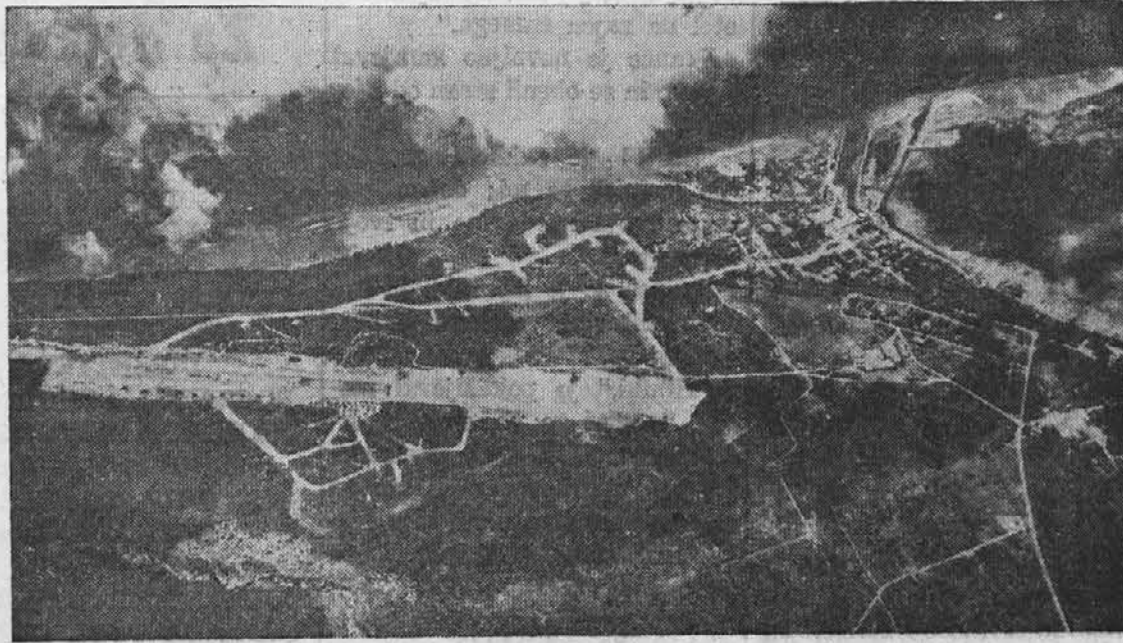
Naslonil se je s hrptom na stol ter se zravnal kakor sodnik.

"Nobene sodnije ni v bližini. da bi izpregovorila pravično besedo," je nadaljeval miho, kakor da bi bil govoril samemu sebi. "Potemtakem bomo morali ukreniti sami, kar bo pač najboljšo. Sodili jo bomo sami."

Martin, Ela, Karli in Amalija so sedeli v polkrogu okoli Kaleb, kakor ob nedeljah, ko so poslušali njegove pridige, ki jih je prinašal iz Yellow Posta. Učiteljica, ki je zvedela od Karlija, kaj se je bilo pripetilo, je bila vsa iz sebe. Takoj po kosilu je odšla k Sandbovim, upajoč da bo morda našla tam Marka in človeške topline.

"Poskušen umor smo doživeli

Airfield Objective On Guam

WASHINGTON, D. C.—(U. S. Navy Soundphoto)—Clearly perceptible through the clouds in this photo taken by Navy reconnaissance plane is this sizable Jap airfield on Guam. This is one of the salient objectives of our troops.

Jedilnica na železniškem vozu

Ameriški ambulančni vozniki, ki so na poti na Burma fronto, imajo svoje obede na odprtem ravnem železniškem vozu, ki odgovarja potrebi kot najbolj luksuzna jedilnica. Ti vozniki so prostovoljci ter vedno potujejo najsibo s parnikom ali na daljavo potom železnice, s svojimi določenimi ambulancami, katere vozijo, ko dospejo na lice mesta.

tukaj na farmi," je govoril Kaleb z zvonkim glasom. "Izvršen je bil zločin. Odgovornost, kako naj ravnamo z zločincem, je na nas. Najprej pa moramo iti na mesto zločina in si ga ogledati. Amalija, stopi z otroki k skednju. Jaz vas počakam tu."

Amalija, Martin, Ela in Karli so odšli brez besede iz hiše. Odšli so na skednj in zagledali Judito, ki je ležala pri žlebu pod jaslimi. Amalija se je morala krčevito zatajevati, da ni planila k njej in je oprostila. Bil je strašen trenotek za mater. Martinu se je obraz raztegnil, ko je zagledal sekirico, zasajeno skoraj do toporišča v trhljem stenskem hlodu. Judita se ni zganila in jih ni pogledala. Obleka ji je bila privita, okoli života in v laseh je imela drobce slame in gnoja.

"Judita," jo je poklicala Ela s praga.

Judita se ni odzvala. "Oh, no —" je zinila Ela. Toda drgetala je.

Odšli so nazaj v hišo. Kaleb je sedel natančno tako, kakor so ga bili ostavili. Vsi so sedli na prejšnja mesta.

"Na več načinov bi mogli ravnati v tem slučaju," je govoril Kaleb kakor sodnik. "Enega sem že omenil: sodnijo v mestu. Drugi način kaznovanja ste videli na lastne oči na skednju. A še en način imamo. Morda bi vam ga mogla Amalija povedati —" Kaleb se je počasi okrenil proti Amaliji in si je pri tem zaslonil spodnji del obraza z roko.

Amalija je sedela kakor odrevenela. Zdjaj torej pride tisto. Mark Jordan naj plača Juditino blazno dejanje. Ne, za Boga, rajši ga ubije. Nihče ne bo zvedel, čemu.

"Vendarle bom dovolil Amaliji, naj ona odloča. Saj je Judita na vse zadnje njen otrok

časa, da se pomiri. Daj, pogovori se z njo, da bo sprevidela svojo zablodo."

Amalija je udarila na pravo struno. Besedica "daj" je laskala Kaleb. Mož se je omeščal. Premislil se je, češ: morda na vse zadnje ta trenotek le ni pravi. Sklenil je prihraniti svoje odkritje za pozneje. Saj Mark Jordan nekaj časa še ne odide. Ljubeznivo je vstal, kakor da bi se bili pomenkovali o kaki prijetni splošni zadevi.

"Menda imaš prav, Amalija, menda imaš prav. Pojdemo zdaj molst in posnemaj mleko. Jaz odrinem malce na polje, da pogledam lan, mamica. Je li svetilka polna?"

Linda je pri Sandbovih malo večerjala, da je niso toliko izpraševali. Toda poklicala je Svena na stran ter mu v naglici povedala, kaj se je bilo pripetilo.

Sven je prebledel in pričel strašno preklinjati. Linda je storila vse, kar je bilo v njeni moči, da bi ga krotila, kajti fant je hotel mahoma h Garovim. Toda obljubiti mu je morala, da pride še tisto noč k njemu in mu naznani, če Kaleb še ne bi odvezal Judite. Obupano si je pulil lase, solze gneva in praznega prizadevanja so mu silile v oči. Linda ga je tešila, da se je nekoliko pomiril, narkar jo je spremljal proti Klovaczevim. Ko je zagledal Marka, ki jima je šel naproti, se je okrenil proti domu.

Hi, hi! V resnici njen otrok!" Kaleb se je režal sam pri sebi. Očividno je pozabil, da mora čakati Amalijinega odgovora.

Amalija je pogledala po vrsti Elo, Martina in Karlija. Na vse zadnje je morda to le burka. Saj bi jim mogel kar sedaj povedati. Pogoltnila je slino, da bi dobila sape.

"Po mojem mnenju bi bilo najbolje, da jo obdržimo pri hiši, Kaleb."

Kaleb jo je veselo motril. "Da bi divjala naprej, ka-li?" "Ne, ostane naj doma nekaj

Invazija Anglije

Nemški vojaki so nekoč peti "Zdaj plovemo proti Angliji," u niti na um jim ni prišlo, da se bodo izkrcali v angleškem pristanišču in da bodo marširali, kot jih zgornja slika predstavlja, kot vojni ujetniki zaveznikov.

Linda in Mark sta se srečala na cesti za cedrami. Učiteljica je skočila s sedla in Mark jo je objel okoli pasu. Drhteča se je privila nanj. Mark jo je tesneje privil nase in ji z drugo roko dvignil bradico, da bi ji pogledal v obraz.

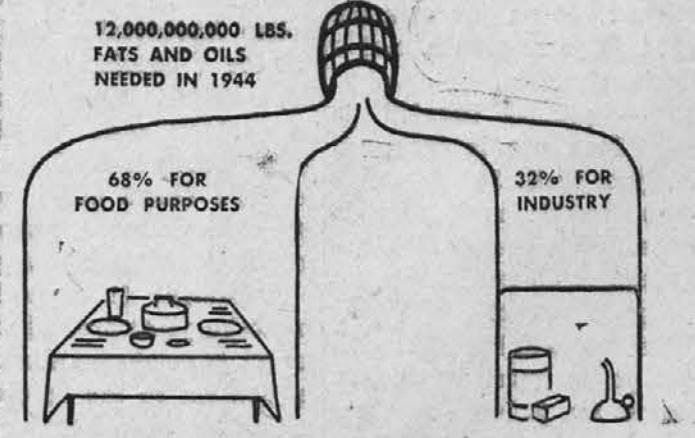
"Kaj se je zgodilo?" "Judita je hotela ubiti Kaleb," mu je odgovorila.

"Za Boga! Tisto dekletce?" Linda mu je povedala, kar je vedela o stvari. Molče sta stopala nekaj časa drug ob drugem.

"Draga Linda, proč moraš, da stavec prej ne zblazni in te z drugimi vred ne ubije," je dejal Mark po presledku. "Čemu ne greš stanovat k Sandbovim?"

Linda je odkimala. "Zdaj ne bo dal Juditi niti trenutka prostosti. Menim, da je moja človeška dolžnost, da ostanem pri hiši in jo tolažim, kolikor je v moji moči. Povedala sem Svenu, kar se je zgodilo, da jo odvede —s silo. Starec se bo nedvomno od jeze razpočil in tako bo konen nasilnika." (Dalje prihodnjič)

KITCHENS PRODUCE FOR VICTORY

12,000,000,000 LBS. FATS AND OILS NEEDED IN 1944

We need 12 billion pounds of fat during 1944 to meet all demands in United States, according to War Food Administration. Of this overall requirement of fat, 68 per cent will represent the food supply for civilians and the armed forces, and 32 per cent, the so-called hard fats, used by industry, will go to manufacture munitions and essential civilian goods. Into this 32 per cent of industrial fats will go the used fat conserved and turned in from American homes.

UNITED NATIONS FACTS

ALLIED AIRMEN. FORCED DOWN IN THE BURMESE JUNGLES, OWE THEIR LIVES TO THE CHIN LEVIES. SMALL IN STATURE, THESE HILL PEOPLE SERVE WITH THE INDIAN ARMY PATROLS. THEIR KNOWLEDGE OF THE DENSE JUNGLES MAKES THEM INDISPENSABLE.

LANDING BOATS WHICH CARRIED MACARTHUR'S TROOPS FOR THEIR SUCCESSFUL AMPHIBIOUS ASSAULTS ON ARAWA, CAPE GLOUCESTER AND OTHER SOUTH WEST PACIFIC OBJECTIVES WERE CONSTRUCTED IN AUSTRALIA.

TWO POLISH DIVISIONS FIGHT WITH THE ALLIES IN ITALY.

V blag spomin ob četrti obletnici kar je umrl naš ljubljeni nepozabni soprog in oče Anton Kovačič

Zatisnil je svoje blage oči dne 6. avgusta, 1940. Lani in zvezdice svetijo na grob, lejer spava naš ljubi soprog in oče, katerega smo ljubili a ga nismo mogli rešiti. Nisi pozabljeni, ljubljeni Ti, četudi med nami več ne živiš, v najlepšem spominu imamo Te v srcih vse tja do konca naših dni!

Zalujoča soproga Ursula in otroci.

Euclid, Ohio, dne 8. avgusta, 1944.

NEW YORK—It was 1940. The German armies were all-conquering, having overrun France and the low countries in short order. Britain was supposed to be at Germany's mercy and Russia was still palsy-walsy with Hitler and Der Fuehrer was proud of his generals. He made a bunch of them field marshals to show his pleasure. In the honored group above are (left to right) Von Richenau, Von Witzleben, Von Kluge (now Normandy commander), List, Von Leeb and Von Bock. Today, reports say, Hitler is purging generals right and left to prevent a military putsch from ousting him.

Ako iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

ne pozabite najprej pogledati v kolono naših malih oglasov!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TFM DNEVNIKU IŠČEJO... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Enakopravnosti

